

забравіашь никогы, че поклоненіе само съ едны молитвиши то не струва, ако не ся покланіаме Богу и съ всичкы-ты наши дѣла.

Истина-та и хубостъ-та на вѣрѣ-тѣ лѣшти въ умъ-тѣ на мнозинѣ, кои-то познавѣтъ, че ни една философиа неможе да бѣде по философскѣ отъ неї, по противна на всѣкѣ неправдинѣ, по драга за всѣко благополучие на чловѣка; обаче и тѣхъ увличіа жалный-тѣ потокъ, и живѣшти, като че христіанска-та вѣра е само за прости хора, а просвѣщенъ чловѣкъ не трѣбѣ да ѿ дръжи. Тии ся повече грѣшни прѣдъ Бога, нежели невѣрни-ти, а такви има много.

Единъ отъ тѣхъ бѣхъ и азъ, и знаї, че не ся излазіа отъ това състојаніе безъ усилие. Ако бы нѣкога да паднешъ и ты въ него, стори това усилие. Не ся смѣштавай отъ присмѣхъ, кога искашь да исповѣдашь благородно чювство, а най благородно-то отъ всичкы-ты чювства е да обычіа чловѣкъ Бога.

Нѣ акоби да искашь да прѣминешъ отъ лѣжевно ученіе или отъ равнодушіе въ чистосрѣдечно исповѣданіе на вѣрѣ-тѣ, не подавай на нечестивци съблазнъ съсъ смѣшио пустосвятство и съ малодушнѣ строгость; смирявай ся прѣдъ